

‘No hi ha rerefons. Simplement hi ha dos personatges quotidians que viuen peripècies’

‘No hi ha rerefons. Simplement hi ha dos personatges quotidians que viuen peripècies’

Actor i doblador català. Una dècada després de l'estrena del "Mètode Grönholm", l'actor Jordi Boixaderas torna a treballar amb l'autor Jordi Galceran i el director Sergi Belbel en "El crèdit", una nova comèdia teatral en què interpreta un home que demana un crèdit a un director de banc, encarnat per l'actor Jordi Bosch. "El crèdit" es podrà veure demà, 27 de juliol, en una doble sessió al Festival Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols.

L'obra El crèdit, el text de la qual va ser guanyador del primer Torneig de Dramatúrgia de Temporada Alta i del primer Torneig de Dramatúrgia Catalunya vs Argentina, tracta des de l'humor, temes tan dramàtics i conflictius com són la crisi econòmica, la desesperació o la fragilitat de les relacions humanes i de parella.

El crèdit comença amb la negativa d'un director de banc a concedir-li un crèdit econòmic a un client. És un punt de partida curiós per una comèdia...

Sí. Està escrit d'una manera que l'espectador immediatament pot identificar que la cosa anirà d'aprofitar tot allò que d'absurd tingui aquesta situació: la d'un director de banc que intenta explicar al seu client que sense unes garanties no li pot donar un crèdit. Aleshores, les coses que li contesta el client ja són suficientment absurdes perquè allò no sigui una conversa normal o dramàtica com la que caldria esperar donada la situació, sinó que va agafant un caire sorprenent i absurd, perquè el públic pugui identificar que es tracta d'una comèdia des de la segona rèplica.

És aquest l'èxit d'El crèdit? Saber riure's de la situació de crisi econòmica dels últims anys?

L'obra no està pensada explícitament per parlar del nostre moment, tot i que si que està ambientada en l'època actual, perquè avui en dia és difícil que els bancs concedeixin crèdits -això es comenta al llarg de la funció- i aquesta és una circumstància de la qual partim; però no per parlar-ne, ni analitzar-la, ni posar-la en un context històric, sinó com a argument per poder riure que sempre és una bona teràpia. Però la funció no té una pretensió ni social ni històrica.

Com El Mètode Grönholm, El crèdit, parteix d'una situació delirant relacionada amb el capitalisme salvatge. Creu que es pot combatre a través de l'humor?

No és la intenció de la funció. Hem agafat aquesta situació com en podríem haver agafat una altra. Però vam escollir aquesta en concret perquè és una circumstància

que més o menys tothom identifica. És bastant comú trobar-s'hi, anar al teu banc i intentar estirar una mica més el crèdit o demanar més temps per ingressar els rebuts que no has tingut temps de pagar. No hi ha rerefons, sinó que simplement, hi ha dos personatges identificables, comuns, quotidians que viuen una sèrie de peripècies en aquell moment.

Com prepara i desenvolupa aquest personatge còmic tenint en compte la situació dramàtica en la qual es troba?

És una situació molt portada pel diàleg -que està molt ben escrit i és molt enginyós- i això fa que des d'un punt de partida molt quotidià anem passant a situacions cada vegada més grotesques, divertides, paradoxals i còmiques. La feina que ha fet en Sergi Belbel ha estat increïble i volíem respectar al màxim el text per fer-lo lluir, que fos entenedor i poder donar-li el relleu necessari perquè agafi la seva pròpia força. El que sí que ha sigut difícil i complicat ha estat afrontar l'estàtica de l'escenari, ja que són dos personatges al voltant d'una taula de despatx i això en un teatre pot portar a una sensació d'ensopiment o a què hi hagi una determinada part del pati de butaques que durant molta estona tinguin un personatge d'esquena. Tot i així, en Sergi va solucionar tots aquests problemes tècnics molt bé.

En El crèdit ha tornat a treballar amb l'autor Jordi Galceran i el director Sergi Belbel després de El Mètode Grönholm. Hi trobaríem punts en comú?

Jo crec que es nota l'estil del dramaturg i el que sí que coincideix és que una situació que aparentment no dóna de si, que no creus que pugui allargar-se més d'un parell de minuts, es va complicant i l'autor té l'habilitat suficient perquè sempre vulguis saber que passarà després.

Ja fa més de 10 anys que es va estrenar El Mètode Grönholm i, des de llavors ha plogut molt. Han notat molta diferència a nivell de recursos, públic o disposició de les sales?

Fent aquesta funció en concret, jo diria que poc. Però en general, sí que estem passant un moment delicat, perquè el teatre com pràcticament tots els sectors relacionats amb la cultura depenen com a font d'alimentació dels diners públics, i actualment són bastant escassos. Però amb aquesta funció la veritat és que hem omplert les sales. La gent té ganes de passar-s'ho bé, de riure i oblidar-se una estona dels problemes, i pensen que amb aquesta funció els diners de l'entrada seran ben gastats perquè s'ho passaran bé i sortiran satisfets i contents. Com és treballar amb Jordi Bosch en un format tan íntim?

Ja havíem treballat junts una dotzena de vegades, però en obres molt més corals. Ara, sent dos és com jugar un partit de ping pong: cal compenetració i que aquesta compenetració porti a l'efecte que desitgem, que és què el públic es diverteixi. Quan això es produeix, per nosaltres és plaent perquè la comèdia sempre és un mecanisme de precisió, en el qual s'ha de fer exactament el que cal fer sense desplaçar-se o despistar-se ni un segon, canviar cap rèplica o variar el to que saps que és l'efectiu. I aquesta precisió l'aconseguim junts i ens divertim molt.

Arribeu a l'escenari del Festival Porta Ferrada de Sant Feliu de Guíxols en una gira que us ha portat per tot Catalunya. Després de l'estiu que teniu previst?

Doncs tornarem a debutar amb El crèdit, el 4 de setembre a la Sala Villaroel, on seguirem fins a una data que dependrà de la venda d'entrades. I després farem una segona gira que segurament començarà al mes de març i que durarà fins al mes de maig o juny, en la qual anirem a les ciutats on encara no hem pogut portar la funció.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/07/26/no-hi-ha-rerefons-simplement/680335.html?utm_source=rss